

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W KRAKOWIE**

Pl. Szczepański 5
31-011 Kraków
Tel./fax (0-12) 421-75-79, 421-74-98
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-411-11/06/WJ-82/09

Kraków, dnia 7 października 2009 r.

DECYZJA Nr RKR - 19/2009

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) w związku z art. 80 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080, z późn. zm.) oraz stosownie do treści art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej Delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 18, poz. 172, z późn. zm.) w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, wszczętego na wniosek:

- „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. w Powroźniku 189,
  - „Galicjanka LTD” Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego Sp. z o.o. w Powroźniku 189,
  - „Galicjanka II LTD” Sp. z o.o. w Powroźniku 189 oraz
  - Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „Mineral Complex” Sp. z o.o. w Krynicy Zdroju przy ul. Wiejskiej 52
- przeciwko Uzdrowisku Muszyna Sp. z o.o. w Złockiem 109

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

umarza się postępowanie antymonopolowe wszczęte w związku z podejrzeniem nadużywania przez Uzdrowisko Muszyna Sp. z o.o. w Złockiem pozycji dominującej na lokalnym rynku dysponowania i wykonywania praw wynikających z koncesji na eksploatację wód leczniczych ze złóż objętych obszarem górniczym „Muszyna II”, polegającego na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na krajowym rynku produkcji i sprzedaży wód leczniczych, poprzez:

1. narzucanie w umowach o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych:
  - nieuczciwych, nadmiernie wygórowanych opłat za nadzór górniczy nad odwiertami, służącymi do wydobywania tych wód,

- uciążliwych i niejednorodnych warunków w porównaniu z podobnymi umowami zawieranymi z konkurentami ww. Wnioskodawców, tj. Rozlewnią Wód Mineralnych „Sopel” Sp. z o.o. w Złockiem, Przedsiębiorstwem Robót Budowlanych i Transportowych „Cechini” Sp. j. Stanisław i Józef Cechini w Krynicy oraz Zakładem Produkcyjno – Handlowo – Usługowym „Inex” Sp. j. Krzysztof i Józef Stuglik w Kleczy Dolnej,
- uciążliwych warunków przynoszących Uzdrowisku Muszyna nieuzasadnione korzyści,

co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt pkt 1, 3, 5 i 6 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów*,

2. ograniczanie produkcji w wyniku niewyrażania zgody na: przeprowadzenie pompowania zespołowego z odwiertów G – 7, G - 8 i G - 10 w Jastrzębiku, wykonywanie pomiarów złożowych i dokumentowanie ich zasobów, przeprowadzanie badań hydrogeologicznych w ujęciach wód leczniczych G - 7 i G - 10 w Jastrzębiku, zakaz wykonywania jakichkolwiek odwiertów oraz podział obszaru górniczego „Muszyna II”,

co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt pkt 2 i 5 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Uzasadnienie

W dniu 28 czerwca 2006 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura UOKiK w Krakowie (zwanego dalej „organem antymonopolowym”) wpłynął wniosek:

- „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. w Powroźniku,
- „Galicjanka LTD” Przedsiębiorstwo Produkcyjna Handlowo Usługowego Sp. z o.o. w Powroźniku,
- „Galicjanka II LTD” Sp. z o.o. w Powroźniku oraz
- Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „Mineral Complex” Sp. z o.o. w Krynicy Zdroju (zwanymi dalej „Wnioskodawcami”)

o wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawie stosowania przez Uzdrowisko Muszyna Sp. z o.o. w Złockiem (zwane dalej „Uzdrowisko Muszyna”) oraz powiązane z nim spółki - tj.: Rozlewnię Wód Mineralnych „Sopel” Sp. z o.o. w Złockiem (zwaną dalej „Sopel”), Przedsiębiorstwo Robót Budowlanych i Transportowych „Cechini” Sp. j. Stanisław i Józef Cechini w Krynicy (zwane dalej „Cechini”) oraz Zakład Produkcyjno – Handlowo – Usługowy „Inex” Sp. j. Krzysztof i Józef Stuglik w Kleczy Dolnej (zwany dalej „Inex”) - praktyk ograniczających konkurencję. Wniosek ten stanowił uzupełnienie pisma Wnioskodawców z dnia 29 maja 2006 r. Następnie Wnioskodawcy - w postaci prezesa zarządu „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. oraz „Galicjanka II LTD” Sp. z o.o. - upoważnili prezesa zarządu „Galicjanka LTD” PPHU Sp. z o.o. do reprezentowania wymienionych spółek w postępowaniu przed organem antymonopolowym.

Ponieważ ani w treści ww. wniosku z dnia 28 czerwca 2006 r., ani w poprzedzającym go piśmie z 29 maja 2006 r. Wnioskodawcy nie potrafili jednoznacznie określić, na czym polegają praktyki ograniczające konkurencję zarzucane Uzdrowisku Muszyna i firmom „Sopel”, „Cechini” i „Inex” oraz na jakim rynku

właściwym takie działania ewentualnie mają miejsce – postanowieniem Nr RKR-186/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. - organ antymonopolowy wszczął postępowanie wyjaśniające. W ramach tego postępowania skierowano do Wnioskodawców oraz Uzdrowiska Muszyna wezwania mające na celu ustalenie specyfiki i rodzaju działalności gospodarczej objętej wnioskiem, określenie rynku właściwego w sprawie oraz doprecyzowanie praktyk ograniczających konkurencję, zarzucanych Uzdrowisku Muszyna i powiązanym z nim spółkom.

Z informacji zebranych w trakcie postępowania wyjaśniającego – na podstawie pism Wnioskodawców z dnia 17 i 27 lipca oraz 11 września 2006 r. – a także częściowo już z treści samego wniosku z 28 czerwca 2006 r. wynika, że Wnioskodawcy podzielili stawiane Uzdrowisku Muszyna oraz spółkom „Sopel”, „Cechini” i „Inex” zarzuty na dwie grupy:

- nadużywania przez Uzdrowisko Muszyna pozycji dominującej, poprzez naruszenie przepisów art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt pkt 1, 2, 3, 5 i 6 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080, z późn. zm. - zwanej dalej „*ustawą o ochronie (...)*”),
- zawarcia przez Uzdrowisko Muszyna oraz firmy „Sopel”, „Cechini” i „Inex” porozumienia ograniczającego konkurencję, zakazanego przepisami art. 5 ust. 1 pkt pkt 2, 4 i 6 *ustawy o ochronie (...)*.

Odwołując się do tego podziału, Wnioskodawcy doprecyzowali - we wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego z dnia 28 czerwca 2006 r. oraz następujących po nim pismach z 17 i 27 lipca oraz 11 września 2006 r. - iż zarzut dotyczący podejrzenia zawarcia przez Uzdrowisko Muszyna oraz spółki „Sopel”, „Cechini” i „Inex” porozumienia ograniczającego konkurencję oparty został przez nich na następujących faktach i okolicznościach:

Członkowie zarządu Uzdrowiska Muszyna to właściciele konkurencyjnych w stosunku do Wnioskodawców spółek - przedmiotem działalności każdej z nich jest m.in. wydobywanie, rozlewanie i sprzedaż wód leczniczych. Cytując za Wnioskodawcami, w skład zarządu Uzdrowiska wchodzi – „*Jerzy Adamus jest właścicielem firmy „Sopel”, Stanisław Cechini spółki „Cechini”, a Krzysztof Stuglik firmy „Inex”*”. Dalej Wnioskodawcy argumentowali, że na zgromadzeniu wspólników Uzdrowiska Muszyna spółki „Sopel”, „Cechini” i „Inex” dysponują w sumie 1266 głosów, co stanowi ogółem 60 % wszystkich głosów. W ocenie Wnioskodawców, w ten właśnie sposób - tj. poprzez wyłączną reprezentację w składzie zarządu oraz większościowy udział w strukturach zgromadzenia wspólników Uzdrowiska Muszyna – ww. spółki wywierają decydujący wpływ na działalność tego Uzdrowiska. Co więcej – jak podkreślali Wnioskodawcy – spółki te, reprezentowane przez ww. osoby, w sumie jako większościowi udziałowcy Uzdrowiska Muszyna, przejęły faktyczną kontrolę nad wszelkimi decyzjami podejmowanymi przez jego organy. Ponadto – zdaniem Wnioskodawców - sposób działania i treść podejmowanych decyzji wskazują, iż ww. spółki zawarły porozumienie, którego celem jest wyeliminowanie lub co najmniej ograniczenie konkurencji, a w efekcie uzyskania swobodnego i pełnego dostępu do rynku zbytu. W opinii Wnioskodawców, o zawarciu porozumienia świadczą działania oraz uchwały Uzdrowiska Muszyna, gdyż (cytuując za nimi:) „*wszelkie inicjatywy których celem jest zwiększenie konkurencyjności a podejmowane przez wnioskujących są blokowane*”. Wnioskodawcy dodali, że w tym zakresie Uzdrowisko Muszyna celowo podejmuje czynności blokujące podział obszaru górniczego Muszyna II na mniejsze obszary.

Podobnie w piśmie z dnia 29 maja 2006 r., poprzedzającym wniosek o wszczęcie postępowania antymonopolowego, Wnioskodawcy argumentowali, iż oceniając sens ekonomiczny działań podejmowanych przez Uzdrowisko Muszyna należy stwierdzić, że zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż członkowie zarządu Uzdrowiska zawarli porozumienie prowadzące do ograniczenia, a docelowo wyeliminowania konkurencji w zakresie produkcji wody mineralnej, a zatem eliminacji z rynku przedsiębiorstw nie objętych porozumieniem.

W kolejnych pismach uzupełniających ww. wniosek, z dnia 17 i 27 lipca oraz 11 września 2006 r., Wnioskodawcy – wzywani do skonkretyzowania zarzutów i ich uprawdopodobnienia – argumentowali w podobny sposób. W ostatnim z nich z dnia 11 września 2006 r. dodali jedynie, że zarzucane porozumienie ma charakter nieformalny i nie ma dowodów bezpośrednich wskazujących na jego istnienie, lecz znaczącym dowodem pośrednim jest fakt, iż spółki „Cechini”, „Inex” oraz „Sopel” płacą znacznie mniej za nadzór górniczy nad eksploatowanymi przez nich odwiertami niż pozostali uczestnicy rynku i mniej niż wynika z kalkulacji, opracowanej przez Uzdrowisko Muszyna. Ponadto Wnioskodawcy podnieśli również, że spółki „Cechini”, „Inex” i „Sopel” w sposób bezpośredni (poprzez swój udział w uchwałach Uzdrowisko Muszyna), bądź pośredni (tożsamość członków zarządu i udziałowców Uzdrowiska Muszyna z udziałowcami ww. spółek) wywierają wpływ na podejmowane przez Uzdrowisko decyzje - m.in. blokujące badania, pomiary, wiercenia, podział obszaru górniczego, przez co w istotny sposób ograniczają rozwój konkurencji.

W piśmie z dnia 11 września 2006 r. Wnioskodawcy sformułowali również zarzut antymonopolowy dotyczący podejrzenia zawarcia pomiędzy Uzdrowiskiem Muszyna oraz spółkami „Cechini”, „Inex” i „Sopel” porozumienia ograniczającego konkurencję. A mianowicie zarzucili oni Uzdrowisku Muszyna oraz spółkom „Cechini”, „Inex” i „Sopel”, że działając w porozumieniu, którego celem i skutkiem jest ograniczenie Wnioskodawcom możliwości konkurowania, a w przyszłości wyeliminowanie ich z rynku, w ten sposób, że mając istotny wpływ na treść podejmowanych przez koncesjonariusza (Uzdrowisko Muszyna) decyzji, w szczególności uchwał walnego zgromadzenia:

- 1) skłoniły tego ostatniego do odmowy wyrażenia zezwolenia na przeprowadzenie pompowania zespołowego z odwiertów G – 7, G - 8 i G - 10 w Jastrzębiku oraz wykonanie pomiarów złożowych i udokumentowanie istnienia zasobów, a także przeprowadzenia badań hydrogeologicznych w ujęciach wód leczniczych G - 7 i G - 10 w Jastrzębiku - w wyniku czego przedsiębiorcy działający w porozumieniu kontrolują i ograniczają zdolności produkcyjne i inwestycyjne Wnioskodawców oraz ograniczają im szerszy dostęp do rynku, a w przyszłości - tj. po wyczerpaniu zasobów z obecnie eksploatowanych przez Wnioskodawców odwiertów – mogą doprowadzić do wyeliminowania z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem,
 czym naruszyły przepisy art. 5 ust. 1 pkt 2 i 6 *ustawy o ochronie (...)*;
- 2) doprowadziły do wprowadzenia zakazu wykonywania jakichkolwiek odwiertów złożowych przez przedsiębiorców innych niż objęci porozumieniem oraz odmowy przez koncesjonariusza dokonania podziału obszaru górniczego „Muszyna II, w wyniku czego przedsiębiorcy działający w porozumieniu kontrolują i ograniczają produkcję i inwestycje Wnioskodawców, a także ograniczają im dostęp do rynku, a w przyszłości - tj. po wyczerpaniu zasobów z obecnie eksploatowanych przez Wnioskodawców odwiertów – mogą doprowadzić do wyeliminowania z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem,
 czym naruszyły przepisy art. 5 ust. 1 pkt 2 i 6 *ustawy o ochronie (...)*;

- 3) spowodowały takie ukształtowanie treści umów o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych, stosowanych przez Uzdrowisko Muszyna, że warunki tych umów były dla Wnioskodawców uciążliwe i niejednolite w porównaniu z podobnymi umowami, zawieranymi przez Uzdrowisko ze spółkami „Cechini”, „Sopel” i „Inex”, w wyniku czego przedsiębiorcy działający w porozumieniu stworzyli Wnioskodawcom zróżnicowane warunki konkurencji;
 czym naruszyły przepis art. 5 ust. 1 pkt 4 *ustawy o ochronie (...)*.

Uwzględniając wyżej przedstawione fakty i okoliczności oraz argumentację Wnioskodawców na ich poparcie, organ antymonopolowy - decyzją Nr RKR - 47/2006 z dnia 11 grudnia 2006 r. – rozstrzygnął ww. zarzuty dotyczący podejrzenia zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję i odmówił wszczęcia postępowania antymonopolowego w sprawie zawarcia przez Uzdrowisko Muszyna oraz spółki „Sopel”, „Cechini” i „Inex” porozumienia, którego celem i skutkiem jest ograniczenie konkurencji na krajowym rynku produkcji i sprzedaży wód leczniczych, polegającego na wpływaniu na decyzje – a w szczególności uchwały walnego zgromadzenia - podejmowane przez Uzdrowisko Muszyna, które dysponując koncesją na eksploatację wód leczniczych ze złóż objętych obszarem górniczym „Muszyna II”:

- 1) odmawia: wyrażenia zezwolenia na przeprowadzenie pompowania zespołowego z odwiertów G – 7, G - 8 i G - 10 w Jastrzębiku, wykonania pomiarów złożowych i udokumentowania istnienia zasobów oraz przeprowadzenia badań hydrogeologicznych w ujęciach wód leczniczych G - 7 i G - 10 w Jastrzębiku,
- 2) zakazuje wykonywania jakichkolwiek odwiertów przez inne - niż objęte porozumieniem - podmioty oraz nie zezwala na podział obszaru górniczego „Muszyna II”,
- 3) stosuje w umowach o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych, których stroną są Wnioskodawcy uciążliwe i niejednolite warunki w porównaniu z podobnymi umowami zawieranymi przez ww. koncesjonariusza z poszczególnymi przedsiębiorcami działający w porozumieniu.

Przywołana wyżej decyzja Nr RKR - 47/2006 z dnia 11 grudnia 2006 r. nie została przez Wnioskodawców zaskarżona do sądu i jest prawomocna.

Kierując się takimi samymi okolicznościami i faktami oraz argumentami na ich poparcie, jak w przypadku zarzutów dotyczących podejrzenia zawarcia przez Uzdrowisko Muszyna oraz spółki „Sopel”, „Cechini” i „Inex” porozumienia ograniczającego konkurencję, Wnioskodawcy doprecyzowali – we wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego z dnia 28 czerwca 2006 r. oraz następujących po nim pismach z 17 i 27 lipca, zwłaszcza zaś w piśmie z dnia 11 września 2006 r. - iż w zakresie grupy zarzutów polegających na możliwości nadużywania przez Uzdrowisko Muszyna pozycji dominującej należy wskazać na następujące nieprawidłowości i naruszenia:

1. Uzdrowisko Muszyna - podejmując działania polegające na blokowaniu inwestycji na terenie obszaru górniczego „Muszyna II” oraz uniemożliwiając prowadzenie badań, pomiarów, wierceń, podział obszaru górniczego – dopuściło się praktyk ograniczających konkurencję, o których mowa w art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 5 *ustawy o ochronie (...)*.

2. Narzucając Wnioskodawcom bardzo wysokie opłaty z tytułu sprawowanego nadzoru – w porównaniu z ich konkurentami, tj. firmami „Sopel”, „Cechini” i „Inex” – Uzdrowisko Muszyna dopuściło się, zdaniem Wnioskodawców, naruszenia art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt pkt 1, 3, 5 i 6 *ustawy o ochronie (...)*. Wnioskodawcy podkreślali przy tym dodatkowo w ww. pismach, że wysokość opłat za nadzór nad odwiertami, ustalona dla nich oraz ich konkurentów, tj. spółek „Sopel”, „Cechini” i „Inex” wyliczana jest przez Uzdrowisko Muszyna w oparciu o tę samą kalkulację.

Na etapie postępowania wyjaśniającego Uzdrowisko Muszyna wyjaśniło w piśmie z dnia 18 lipca 2006 r., że kwestia rzekomego blokowania inwestycji na terenie obszaru górniczego „Muszyna II” oraz jego sprzeciwu wobec prowadzenie badań, pomiarów, wierceń, a także podziału obszaru górniczego stanowi od pewnego czasu przedmiot nieustających postępowań równego rodzaju organów kontroli. Przy czym wszystkie te postępowania są inicjowane przez Wnioskodawców z im tylko znanych powodów, niezrozumiałych dla Uzdrowiska Muszyna.

Uzdrowisko Muszyna wyjaśniło także, że wszyscy bez wyjątku użytkownicy koncesji ponoszą opłatę z tytułu kosztów utrzymania zakładu górniczego, skalkulowaną na poziomie 3 zł za 1 m³ wydobywanej wody, nie więcej jednak niż przewiduje to kwota ustalona w oparciu o opracowany w tym zakresie przez Uzdrowisko algorytm. Na całość kosztów utrzymania zakładu górniczego składają się koszty nadzoru górniczego, ochrony geologicznej, obsługi realizowanej przez Uzdrowisko Muszyna. Odpowiednie pozycje kalkulacji pobieranej w tym zakresie opłaty są wyliczane dla wszystkich użytkowników koncesji w sposób jednakowy, w oparciu o ustalony algorytm, z korzyścią dla wszystkich użytkowników koncesji. Zgodnie z treścią uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników Uzdrowiska Muszyna, zasady ustalania wysokości tej opłaty leżą w gestii zarządu Uzdrowiska.

Uzdrowisko Muszyna podkreśliło również, że wydobywanie wód leczniczych odbywa się na warunkach, jakie obowiązywały przed przyznaniem mu koncesji. Jeżeli jednak wystąpiły w tym zakresie jakiegokolwiek zmiany, to szły one w kierunku korzystniejszym dla wszystkich użytkowników koncesji. Zdaniem Uzdrowiska potwierdza to w sposób jednoznaczny okoliczność, że w roku 2000 i 2001 użytkownicy koncesji płacili od 15 do 25 zł netto za m³ wydobywanej wody, natomiast po przekazaniu koncesji Uzdrowisku Muszyna przedmiotowa opłata spadła początkowo do 5 zł za 1 m³, następnie do 4 zł/m³ (opłata w tej wysokości pobierane była jeszcze w roku 2005), aby w roku 2006 osiągnąć poziom - 3 zł/m³.

Ponieważ Wnioskodawcy pismami z dnia 17 i 27 lipca oraz 11 września 2006 r. podtrzymali stawiane przez siebie zarzuty, organ antymonopolowy uznał, iż ustalone przez Uzdrowisko Muszyna warunki umów o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych i inne jego działania zmierzające do ograniczaniu produkcji wody potencjalnie mogą stanowić przejaw praktyk ograniczających konkurencję. Zwłaszcza z uwagi na sygnalizowaną przez Wnioskodawców okoliczność, iż opisywane ograniczenia i utrudnienia rynkowe mogą dotyczyć również innych uczestników zdefiniowanego przez nich rynku związanego z dysponowaniem koncesją na eksploatację wód leczniczych ze złóż objętych obszarem górniczym „Muszyna II”. Wnioskodawcy posłużyli się w tym zakresie przykładem Spółdzielni Pracy „Muszynianka”.

Mając powyższe na uwadze, organ antymonopolowy – postanowieniem nr RKR - 258/2006 z dnia 3 października 2006 r. – wszczął postępowanie antymonopolowe pod zarzutem nadużywania przez Uzdrowisko Muszyna pozycji dominującej na lokalnym rynku dysponowania i wykonywania praw wynikających

z koncesji na eksploatację wód leczniczych ze złóż objętych obszarem górnictwem „Muszyna II”, polegającego na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na rynku produkcji i sprzedaży wód leczniczych, poprzez:

1. narzucanie w umowach o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych:
  - nieuczciwych, nadmiernie wygórowanych opłat za nadzór górniczy nad odwiertami, służącymi do wydobywania tych wód,
  - uciążliwych i niejednorodnych warunków w porównaniu z podobnymi umowami, zawieranymi z konkurentami ww. Wnioskodawców, tj. firmami „Sopel” „Cechini” i „Inex”,
  - uciążliwych warunków przynoszących Uzdrowisku Muszyna nieuzasadnione korzyści,

co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 3, 5 i 6 *ustawy o ochronie (...)*,

2. ograniczanie produkcji w wyniku niewyrażania zgody na: przeprowadzenie pompowania zespołowego z odwiertów G – 7, G - 8 i G - 10 w Jastrzębiku, wykonywanie pomiarów złożowych i dokumentowanie ich zasobów, przeprowadzanie badań hydrogeologicznych w ujęciach wód leczniczych G - 7 i G - 10 w Jastrzębiku, zakaz wykonywania jakichkolwiek odwiertów oraz podział obszaru górnictwa „Muszyna II”,

co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 5 *ustawy o ochronie (...)*.

W odpowiedzi na tak postawione zarzuty antymonopolowe, pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna - w piśmie bez daty, doręczonym organowi antymonopolowemu w dniu 24 października 2006 r. - zakwestionował prawidłowość określenia rynku właściwego w niniejszej sprawie oraz rzekomo posiadanej na nim przez Uzdrowisko pozycji dominującej. Zdaniem pełnomocnika Uzdrowiska Muszyna, zakres tak wyznaczonego rynku właściwego sprowadza się bowiem do granic obszaru górnictwa, objętego koncesją nr 112/92, a więc do składnika majątku przedsiębiorstwa należącego do Uzdrowiska. Pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna wskazał w tym zakresie również na treść pisma Wnioskodawców z dnia 17 lipca 2006 r., z którego wynika, że na terenie Krynicy i Muszyny działają 4 podmioty posiadające koncesje na wydobywanie wód leczniczych, a zatem istnieją co najmniej 4 obszary górnicze. Kierując się tokiem rozumowania Wnioskodawców, należałoby przyjąć – zdaniem pełnomocnika Uzdrowiska Muszyna – że na terenie dwóch kilkudziesięciu gmin mamy do czynienia z czterema rynkami właściwym, na których działają cztery przedsiębiorcy o pozycji dominującej. Tymczasem w jego opinii, fakt istnienia aż czterech koncesjonariuszy w granicach wyżej wskazanych dwóch gmin wskazuje na wielką dynamikę wzrostu konkurencji, nie zaś jej eliminowanie.

Ponadto pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna podniósł, że zarzuty w zakresie nadużywania pozycji dominującej, kierowane pod adresem jego mocodawców dotyczą w istocie naruszenia ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, albowiem ranga podnoszonych przez Wnioskodawców spraw ma wymiar absolutnie indywidualny, w żaden sposób nie przekładający się na możliwość stosowania praktyk ograniczających konkurencję na opisywanym obszarze górnictwa „Muszyna II”. Tym bardziej, że Uzdrowisko Muszyna w ogóle nie prowadzi działalności produkcyjnej, skupiając się wyłącznie na wykonywaniu praw wynikających z koncesji, w interesie wszystkich jej użytkowników prowadzących taką działalność na obszarze górnictwa „Muszyna II”.

W toku postępowania antymonopolowego ustalono, co następuje:

Wnioskodawcy prowadzą działalność gospodarczą polegającą na wydobywaniu, rozlewaniu i sprzedaży wód leczniczych (potocznie nazywanych także mineralnymi). Działalność ta ma specyficzny charakter, determinowany w znacznym stopniu miejscem i sposobem jej wykonywania.

Przede wszystkim – co wynika z wyjaśnień Wnioskodawców zawartych w ich pismach z dnia 17 i 27 lipca, zwłaszcza zaś 11 września 2006 r. - nie mają oni swobody w wyborze miejsca prowadzonej działalności, nie mogą bowiem przenieść swojej rozlewni lub odwiertów w inne miejsce, tj. poza obszar górniczy „Muszyna II”. Jak ustalił organ antymonopolowy, zgodnie z § 12 ust. 1 *rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie naturalnych wód mineralnych, naturalnych wód źródlanych i wód stołowych* (Dz. U. Nr 120, poz. 1256, z późn. zm.) - „rozlewnie wód lokalizuje się możliwie najbliżej ujęcia wody, w specjalnie do tego celu przeznaczonym budynku lub jego wyodrębnionej części”. Również przepisy § 12 ust. 2 oraz § 11 cytowanego *rozporządzenia Ministra Zdrowia* precyzują, że wodę z otworu lub ujęcia doprowadza się do rozlewni za pomocą instalacji, przygotowanej wcześniej specjalnie do tego celu. Sami Wnioskodawcy kilkakrotnie dowodzili w powoływanych wyżej pismach, że nie mają swobody w wyborze miejsca i sposobu prowadzonej działalności, w szczególności nie mogą korzystać z innych źródeł zaopatrzenia, np. poprzez transport wody z innych odwiertów do ich własnych rozlewni.

W celu uzupełnienia powyższych ustaleń organ antymonopolowy zebrał od Wnioskodawców informacje na temat obszaru górniczego „Muszyna II”, na którego terenie wydobywają i rozlewają oni wodę. Wynika z nich, że obszar ten obejmuje miejscowości: Muszyna, Jastrzębik, Złockie, Szczawnik i Powroźnik. Na tym terenie – jak wyjaśniło Uzdrowisko Muszyna w piśmie bez daty, doręczonym organowi antymonopolowemu w dniu 24 października 2006 r. oraz w poprzedzającym go piśmie z dnia 18 lipca 2006 r. - koncesję na wydobywanie wód leczniczych posiada wyłącznie Uzdrowisko. Wnioskodawcy utrzymywali natomiast w kolejnych pismach z dnia 17 i 27 lipca oraz 11 września 2006 r., że pomimo podejmowanych starań o przeprowadzenie podziału ww. obszaru górniczego i przyznanie im takiej koncesji, nie mogą jej uzyskać, z powodu działań lub zaniechań koncesjonariusza, czyli właśnie Uzdrowiska Muszyna. Zgodnie z powoływanymi wyjaśnieniami Wnioskodawców i Uzdrowiska Muszyna, brak możliwości dysponowania lub uzyskania koncesji na wydobywanie wód leczniczych rodzi z kolei po stronie Wnioskodawców – na podstawie obowiązujących przepisów prawa – konieczność zawarcia umów o nadzór górniczy z podmiotem taką koncesję posiadającym, czyli Uzdrowiskiem Muszyna.

Z uwagi na przedstawione powyższej okoliczności, Wnioskodawcy stali w trakcie niniejszego postępowania antymonopolowego oraz poprzedzającego go postępowania wyjaśniającego na stanowisku, iż rynkiem właściwy w przedmiotowej sprawie jest rynek związany z dysponowaniem koncesją na eksploatację wód leczniczych ze złóż objętych obszarem górniczym „Muszyna II”. Na rynku tym Uzdrowisko Muszyna – będąc jedynym koncesjonariuszem – posiada, w ocenie Wnioskodawców, pozycję dominującą. Jednocześnie podejmowane na tym rynku przez Uzdrowisko Muszyna działania mogą przeciwdziałać – jak argumentowali Wnioskodawcy - ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na krajowym rynku produkcji i sprzedaży wód leczniczych.

W nawiązaniu do powyższego organ antymonopolowy ustalił – na podstawie wyjaśnień Wnioskodawców z dnia 27 lipca i 11 września 2006 r. oraz Uzdrowiska Muszyna z dnia 18 lipca 2006 r. - że na tak określonym rynku właściwym, obejmującym

obszar górniczy „Muszyna II” działają, poza Wnioskodawcami oraz firmami „Sopel”, „Cechini” i „Inex”, również inni przedsiębiorcy. Wśród nich wymienić należy: Spółdzielnię Pracy „Muszynianka” – największego producenta wody na wyznaczonym obszarze, „Polskie Źródło” Sp. z o.o. oraz „Źródło” Sp. z o.o. Jak ustalono w oparciu o wyjaśnienia Wnioskodawców oraz informacje pełnomocnika Uzdrowiska Muszyna - doręczone organowi antymonopolowemu pismem z dnia 24 października 2006 r. - Uzdrowisko Muszyna nie prowadzi i nigdy nie zajmowało się działalnością gospodarczą polegającą na wydobywaniu, rozlewaniu i sprzedaży wód leczniczych (mineralnych).

Organ antymonopolowy ustalił na podstawie wyjaśnień stron niniejszego postępowania – pisma pełnomocnika Uzdrowiska Muszyna z 24 października 2006 r. oraz Wnioskodawców z dnia 29 maja 2006 - że ideą powołania Uzdrowiska Muszyna było przejęcie koncesji nr 112/92 przez dotychczasowych użytkowników tej koncesji, tj. głównie działających już wówczas Wnioskodawców oraz spółek „Cechini”, „Sopel” i „Inex”. Na podstawie bowiem decyzji z dnia 14 grudnia 1992 r. Minister Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa udzielił Gminie Muszyna koncesji na eksploatację wód leczniczych za złóż zlokalizowanych w miejscowościach: Muszyna, Jastrzębik, Złockie, Szczawnik i Powroźnik, objętych obszarem górniczym „Muszyna II”. Natomiast w dniu 31 grudnia 2001 r. Minister Środowiska postanowił przenieść przedmiotową koncesję na rzecz Uzdrowiska Muszyna, spółki założonej we wrześniu 2001 r. Powodem założenia Uzdrowiska Muszyna i przejęcia tej koncesji od jej dotychczasowego dysponenta było założenie, iż konieczne jest zachowanie i wzmocnienie konkurencji w segmencie wydobywania i produkcji wód leczniczych. Pojawiła się bowiem obawa, że koncesje tę może uzyskać jeden z największych producentów w skali całego kraju, a mianowicie Spółdzielnia Pracy „Muszynianka”, która mogłaby narzucać niekorzystne warunki pozostałym mniejszym przedsiębiorcom, w tym głównie niektórym Wnioskodawcom oraz spółkom „Cechini”, „Sopel” i „Inex”. Jednym z głównych pomysłodawców założenia takiej spółki była „Galicjanka LTD” PPHU Sp. z o.o. w Powroźniku, co znalazło odbicie w liczbie przejętych przez nią udziałów - w wysokości stanowiącej 30 % kapitału zakładowego Uzdrowiska Muszyna. Jednocześnie, w związku z przekazaniem przedmiotowej koncesji Gmina Muszyna miała uzyskać od Uzdrowiska Muszyna kwotę 2.000.000 zł. Aby możliwe było spłacenie tej kwoty, Uzdrowisko Muszyna – zgodnie z jego wyjaśnieniami z 24 października 2006 r. – ustaliło opłaty, jakie muszą ponosić użytkownicy koncesji, bez względu na ich status, tzn. zarówno wspólnicy, jak i osoby nie będące wspólnikami. Opłaty te miały pokrywać wyłącznie koszty działalności spółki niezbędne do jej funkcjonowania, w tym wspomnianą należność Gminy Muszyna. W tym zakresie pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna przedstawił jako dowód informację dodatkową do sprawozdania finansowego, z treści której jednoznacznie wynika, iż uzyskany w roku 2005 zysk jest znikomy i przeznaczony w całości na pokrycie strat z tytułu ww. należności Gminy Muszyna.

Na podstawie przedstawionych przez strony postępowania umów o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych, organ antymonopolowy ustalił, że każdy użytkownik koncesji jest zobowiązany do uiszczania opłat z tytułu kosztów ponoszonych przez uzdrowski zakład górniczy – obowiązek taki wynika z reguły z treści § 6 poszczególnych umów. Przy czym wielkość kosztów ponoszonych przez poszczególnych użytkowników koncesji – strony umowy jest ustalana w oparciu o dwa elementy:

- faktyczny, związany z wielkością wydobywania wody leczniczej przeliczaną przez określoną z góry stawkę za każdy m³ wydobytej wody oraz

- ryczałtowy - w oparciu o ustaloną uchwałą nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników Uzdrowiska Muszyna algorytm. Algorytm ryczałtowego ustalania kosztów uwzględnia dwie wielkości: gotowości eksploatacyjnej, czyli wielkość zatwierdzonych zasobów eksploatacyjnych oraz ilości odwiertów. Ponieważ – jak wyjaśniał pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna - wspomniany ryczałtowy algorytm preferuje duże podmioty, zatem, aby nie doprowadzić do przeniesienia znacznej części kosztów działalności uzdrowskiego zakładu górniczego na mniejszych producentów wody, wprowadzono korektę kosztów przy uwzględnieniu stawki za m^3 wydobytej wody. Stawka ta jest systematycznie przez Uzdrowisko Muszyna obniżana, ponieważ w roku 2000 i 2001 – kiedy dysponentem koncesji była jeszcze Gmina Muszyna - wynosiła ona 15 do 25 zł netto za m^3 wody. Natomiast po przekazaniu koncesji Uzdrowisku Muszyna stawka ta spadła początkowo do 5 zł za $1 m^3$, następnie do 4 zł/ m^3 (opłata w tej wysokości pobierane była jeszcze w roku 2005), aby w roku 2006 osiągnąć poziom - 3 zł/ m^3 .

Uzdrowisko Muszyna - pismem doręczonym organowi antymonopolowemu w dniu 24 października 2006 r. - wyjaśniło, że pogodzenie pozycji małych i dużych producentów wody polega na tym, że uwzględnia się faktyczne wydobycie wody według stawki za m^3 (co ma służyć zapewnieniu interesów małych producentów), przy czym jednak do wysokości nie przekraczającej kwoty kosztów ustalonej w oparciu o ryczałtowy algorytm, który jest wysokością graniczną kosztów uzdrowskiego zakładu górniczego (zapewnienie interesów dużych producentów). Do tego właśnie ryczałtowego algorytmu zastrzeżenia zgłaszali w trakcie postępowania wyjaśniającego, a następnie antymonopolowego Wnioskodawcy. Pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna w powołanym wyżej piśmie podkreślił jednak, że na kolejnych zgromadzeniach wspólników, w tym również zwoływanych w tym celu nadzwyczajnych zgromadzeniach, przedstawiciele Wnioskodawców, jako udziałowców Uzdrowiska nie potrafili zaproponować innej postaci algorytmu.

Z kolei Wnioskodawcy – w piśmie z dnia 4 czerwca 2007 r. – wyjaśnili, że wielokrotnie występowali z wnioskiem do Uzdrowiska Muszyna o takie ustalenie wysokości opłat z tytułu wykonywanej usługi nadzoru górniczego, aby uwzględniały one rzeczywiste koszty i czas pracy ponoszony z tego tytułu (których ustalenie jest możliwe na podstawie planu ruchu uzdrowskiego zakładu górniczego w Muszynie) lub też poprzez przyjęcie jednakowej dla wszystkich kalkulacji tej opłaty, uwzględniającej ilość faktycznie wydobywanej wody leczniczej. W ocenie bowiem Wnioskodawców, wyżej opisane za Uzdrowiskiem Muszyna zasady rozliczeń kosztów ponoszonych przez uzdrowski zakład górniczy w Muszynie, uprzywilejowują spółki „Sopel”, „Cechini” oraz „Inex”, które uiszczają na podstawie ww. algorytmu mniejsze opłaty niż pozostali wspólnicy Uzdrowiska. Według wyliczeń Wnioskodawców na takim sposobie rozliczeń tracą natomiast właśnie pozostali wspólnicy Uzdrowiska Muszyna, tj. Wnioskodawcy i Spółdzielnia Pracy „Muszynianka”, którzy z kolei uiszczają opłaty nawet na kilkakrotnie wyższym poziomie w stosunku do uprzywilejowanych spółek. Niemniej jednak w prezentowanym tu zakresie Wnioskodawcy nie byli dostatecznie konsekwentni, albowiem na dalszym etapie postępowania antymonopolowego wykazywali kilkakrotnie, w tym w sposób najbardziej jednoznaczny w piśmie z dnia 31 lipca 2007 r., że takie zwiększone w stosunku do pozostałych wspólników Uzdrowiska Muszyna opłaty za nadzór górniczy ponosiły i ponoszą nadal wyłącznie kolejne spółki używające oznaczenia „Galicjanka”. Natomiast Spółdzielnia Pracy „Muszynianka” jest od jakiegoś już czasu – Wnioskodawcy wskazali na lata 2004 i 2005 – uprzywilejowywana przez Uzdrowisko Muszyna, jak chodzi o wysokość ponoszonych przez nią opłat za nadzór górniczy (tak: pismo Wnioskodawców z dnia 31 lipca 2007 r.). W ostatnim zaś okresie - jak wynika ze wzmiankowanego pisma - opłaty naliczane Spółdzielni Pracy „Muszynianka” dodatkowo znacznie jeszcze spadły,

natomiast opłaty pobierane od „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. wzrosły – z uwagi na fakt zmniejszonego wydobycie przez nią wody leczniczej, przy zachowaniu dotychczasowej opłaty sumarycznej.

W tym samym piśmie z 31 lipca 2007 r. oraz kolejnym z dnia 28 sierpnia 2007 r., Wnioskodawcy stwierdzili również fakt stosowania przez Uzdrowisko Muszyna trzeciego jeszcze sposobu naliczania opłat za nadzór górniczy. Wnioskodawcy utrzymywali mianowicie, że jest on stosowany wobec Aleksandra Szkaradka, przedsiębiorcy działającego pod firmą „Granit”, prowadzącego sanatorium uzdrowskie „Gwiazda Gór”, który jest jednocześnie również współnikiem Uzdrowiska Muszyna. Według informacji Wnioskodawców, jest on zobowiązany uiszczać na rzecz Uzdrowiska Muszyna kwotę 300 zł od każdego z dwóch posiadanych przez siebie odwiertów, łącznie zatem opłatę w wysokości 600 zł (tak wspomniane pisma z dnia 31 lipca oraz 28 sierpnia 2007 r.).

Nawiązując do zarzutów Wnioskodawców przedstawionych w poprzednim akapicie niniejszej decyzji, pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna – pismem bez daty, doręczonym organowi antymonopolowemu w dniu 8 października 2007 r. - wyjaśnił, że minimalna opłata za nadzór górniczy ustalona została właśnie na poziomie 300 zł od jednego ujęcia wody. W celu poparcia swojego stanowiska w tym zakresie pełnomocnik Uzdrowiska przedstawił – za ww. pismem z 8 października 2007 r. - dwie jego uchwały: nr 8/2005 oraz nr 9/2005 z dnia 28 grudnia 2005 r. oraz wyjaśnił, że zarówno Wnioskodawcy, jak również właściciel firmy „Granit” byli obecni na walnym zgromadzeniu współników Uzdrowiska Muszyna podczas podejmowania tych uchwał. Tym samym pismem pełnomocnik Uzdrowiska doprecyzował ponadto, że właśnie z uwagi na niewielkie rozmiary wydobycia zaproponowano i ostatecznie przyjęto kalkulację kosztów na bardzo niskim poziomie, odpowiednim do tych ponoszonych przez uzdrowski zakład górniczy w Muszynie.

Ostatecznie za pismem z dnia 31 lipca 2007 r. Wnioskodawcy przedłożyli wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie, wydany w sprawie z powództwa Uzdrowiska Muszyna przeciwko „Galicjanka II LTD” Sp. z o.o. oraz „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. (sygn. akt: IX GC 83/06). Jak utrzymywali Wnioskodawcy wyrok ten wskazuje, iż dotychczasowy sposób obliczania opłaty za nadzór górniczy był nieprawidłowy i brak było jednakowych zasad jej naliczania wobec wszystkich zobowiązanych, przez co niektórzy z nich byli uprzywilejowani, wobec pokrzywdzenia pozostałych. Zdaniem Wnioskodawców takie ustalenia Sądu potwierdzają ich argumentację i zarzuty przedstawione powyżej w niniejszej decyzji. Zwłaszcza, że Sąd Okręgowy w Krakowie wyznaczył prawidłowy sposób naliczania tej opłaty, uznając, że „Galicjanka II LTD” sp. z o.o. oraz „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. powinny ponieść opłaty w mniejszej wysokości.

W piśmie z dnia 28 grudnia 2007 r. Wnioskodawcy podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko i zarzuty w zakresie stosowania przez Uzdrowisko Muszyna nadmiernie wygórowanych opłat za nadzór górniczy nad odwiertami, służącymi do wydobywania wód leczniczych, które jednocześnie – zdaniem Wnioskodawców - przynoszą Uzdrowisku nieuzasadnione korzyści i są uciążliwe i niejedolite w relacjach pomiędzy różnymi producentami tej wody, prowadzącymi działalność na obszarze górniczym „Muszyna II”.

Dokonana przez organ antymonopolowy analiza postanowień umów o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych, przedstawionych przez strony postępowania wykazała z kolei, że użytkownicy koncesji, tj. strony tych umów działają na zbliżonych do siebie warunkach umownych. Analiza ta nie wskazuje bowiem na stosowanie jakichkolwiek znaczących odstępstw w poszczególnych umowach zawieranych

z różnymi użytkownikami koncesji, a postanowienia tych umów były oparte, jak się wydaje, na tym samym wzorcu umowy. Wyjątek w tym zakresie stanowiła natomiast umowa pomiędzy „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. a Uzdrowiskiem Muszyna, ponieważ zawarta została ona na czas określony, a nie bezterminowo, jak w przypadku pozostałych użytkowników koncesji. Ustalenia organu antymonopolowego w tym zakresie potwierdzili zresztą również Wnioskodawcy w piśmie z dnia 6 grudnia 2006 r. Istniejącą w tym zakresie rozbieżność pozycji umownej Uzdrowiska Muszyna tłumaczyło – w piśmie bez daty, doręczonym organowi antymonopolowemu w dniu 8 stycznia 2007 r. - znacznymi zaległościami płatniczymi ww. przedsiębiorcy wobec Uzdrowiska oraz faktem bezumownego korzystania z odwiertów wody leczniczej. Na potwierdzenie tej okoliczności pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna przedstawił szczegółowe informacje o kolejnych sprawach sądowych, prowadzonych z powództwa Uzdrowiska przeciwko Galicjance.

Również Wnioskodawcy - pismem z dnia 3 stycznia 2007 r. - jednoznacznie potwierdzili, że na wniosek Uzdrowiska Muszyna, Starosta Nowosądecki wydał decyzję o nałożeniu na „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. opłaty eksploatacyjnej w wysokości ponad 1,5 mln zł, właśnie za bezumowny pobór wody leczniczej. Ponadto z tych samych przyczyn, jak dalej doprecyzowali Wnioskodawcy w ww. piśmie z dnia 3 stycznia 2007 r., z inicjatywy Uzdrowiska Muszyna Minister Środowiska wstrzymał „Galicjanka II Q” działalność gospodarczą, w trybie rygory natychmiastowej wykonalności i to w okresie letnim, czyli największego poboru i sprzedaży wody. Przyczyną takiego stanu rzeczy były jednak - w ocenie Wnioskodawców - kolejne odmowy podjęcia rozmów w celu wynegocjowania przez strony, tj. „Galicjanka II Q” p. z o.o. oraz Uzdrowisko Muszyna, satysfakcjonujących warunków umowy o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych. Na problem ten Wnioskodawcy wielokrotnie zwracali uwagę w trakcie prowadzonego postępowania antymonopolowego, w tym m.in. pismem z dnia 15 stycznia 2007 r.

Uzdrowisko Muszyna zwróciło również uwagę, że spółki: „Galicjanka LTD” Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe Sp. z o.o. w Powroźniku, „Galicjanka II LTD” Sp. z o.o. w Powroźniku oraz „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. w Powroźniku są ze sobą ściśle powiązane faktycznie i prawnie, w tym również zarządzane są przez te same osoby. Potwierdził to organ antymonopolowy w wyniku analizy, dostarczonych przez ww. Wnioskodawców, aktualnych odpisów z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Ponadto, w trakcie postępowania antymonopolowego pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna kilkakrotnie zwracał uwagę, że pomiędzy ww. podmiotami, w których firmie występuje nazwa „Galicjanka”, dochodzi do transferu składników przedsiębiorstwa. Dotyczy to w szczególności składników przedsiębiorstwa istotnych z punktu widzenia ubiegania się o wydobywanie wód leczniczych, po to – jak dookreślił pełnomocnik Uzdrowiska – by kolejne podmioty używające oznaczenia „Galicjanka” mogły korzystać z koncesji. Pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna wyjaśnił, że powyższe najprawdopodobniej wynika z wewnętrznej sytuacji finansowej wymienionych przedsiębiorców, którzy m.in. nie regulowali należności z tytułu kosztów ponoszonych przez uzdrowski zakład górniczy w Muszynie, w tym z tytułu bezumownego korzystania z jego usług. Przy tej okazji Uzdrowisko Muszyna ujawniło również, że tytuły egzekucyjne wystawione przeciwko ww. przedsiębiorcom z oznaczeniem „Galicjanom” w firmie opiewają na kilka milionów złotych. Natomiast udziały historycznie pierwszego z tych podmiotów w Uzdrowisku Muszyna zostały zajęte przez komornika rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Nowym Sączu.

Niezależnie od powyższego, organ antymonopolowy ustalił również – głównie w oparciu o informacje przekazane przez Wnioskodawców za pismem z dnia 10 października 2006 r. – na czym polegają poszczególne czynności geologiczno – górnicze związane z korzystaniem z koncesji na eksploatację złóż wód leczniczych, których wykonywanie Uzdrawisko Muszyna uniemożliwia lub utrudnia Wnioskodawcom niniejszego postępowania. Ustalono mianowicie, że pompowanie zespołowe ma na celu określenie zasobów eksploatacyjnych zespołu studzien, co jest istotne dla prawidłowej późniejszej, wieloletniej eksploatacji wody leczniczej. W trakcie takiego pompowania wykonywane są m.in. pomiary: wydajności wody, zmian położenia zwierciadła wody, temperatury wody oraz zawartości dwutlenku węgla, a następnie w oparciu o nie dalsze badania laboratoryjne. Uzyskane wyniki są z kolei podstawą do opracowania dokumentacji zasobowej ujęć wody leczniczej. Dalej Wnioskodawcy w piśmie z dnia 10 października 2006 r. wyjaśnili, że badania hydrogeologiczne w ujęciach wód leczniczych polegają na określeniu ich aktualnej wydajności eksploatacyjnej oraz depresji wody. Z kolei - zgodnie z tymi samymi wyjaśnieniami Wnioskodawców – nowe odwierty wykonuje się na podstawie koncesji, którą wydaje Minister Środowiska, jednakże każdorazowo po uzyskaniu uprzedniej zgody właściciela koncesji (tu: Uzdrawiska Muszyna).

Natomiast w piśmie z dnia 3 stycznia 2007 r. Wnioskodawcy przypomnieli i podkreślili, że o przeprowadzenie pompowania zespołowego występowała jeszcze w roku 2005 „Galicjanka II LTD” Sp. z o.o. Przy czym przeprowadzenie tych czynności było w pełni zasadne, czego potwierdzeniem są ustalenia dokonane w protokole pokontrolnym Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie z dnia 23 lutego 2006 r., załączonym do akt niniejszej sprawy. W protokole tym wskazano zresztą wyraźnie, że powodem niewykonania pompowania zespołowego był brak zgody zarządu Uzdrawiska Muszyna.

Z kolei pismem z dnia 10 października 2006 r., Wnioskodawcy szczegółowo wyjaśnili specyfikę funkcjonowania obszarów górniczych oraz problematykę prawną związaną z ich eksploatacją. Organ antymonopolowy ustalił też we własnym zakresie, że zgodnie z przepisami wykonawczymi do prawa geologicznego i górniczego, w obrębie obszaru górniczego „Muszyna II” istnieją następujące złoża: Muszyna, Złockie, Szczawnik, Powroźnik i Jastrzębik. Wnioskodawcy doprecyzowali natomiast, że dla każdego z nich należy ustalić granice i wówczas będzie możliwe podzielenie obszaru górniczego „Muszyna II” na mniejsze obszary – według kryterium hydrologicznego. Jednak i w tym przypadku, w celu dokonania takiego podziału jest potrzebna zgoda koncesjonariusza (tu: Uzdrawiska Muszyna). Wnioskodawcy podkreślili również, że zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze, obszar górniczy może obejmować część złoża. Albowiem w myśl art. 51 ust. 3 tej ustawy, podstawą wyznaczenia nowego obszaru górniczego jest głównie dokumentacja geologiczna i projekt zagospodarowania złoża, których opracowanie zależy wyłącznie od zaangażowania koncesjonariusza. Ten jednak – w ocenie Wnioskodawców - nie wykazuje zainteresowania ich podjęciem lub kontynuowaniem, podobnie jak we wszystkich pozostałych przypadkach, w których konieczne jest podjęcie określonych prac geologicznych lub górniczych. W opinii Wnioskodawców – wyrażonej w piśmie z dnia 7 lutego 2007 r. - istniejący stan rzeczy jest tym bardziej niepokojący, że w dacie przenoszenia koncesji przez Gminę Muszyna na Uzdrawisko Muszyna w roku 2001, Uzdrawisko zobowiązało się wobec Spółdzielni Pracy „Muszynianka” do podziału obszaru górniczego. Pomimo dokonanych wówczas uzgodnień, na skutek nie sporządzenia przez Uzdrawisko Muszyna odpowiedniej dokumentacji hydrogeologicznej, nie doszło do ustalonego podziału obszaru górniczego do chwili obecnej (tak: pismo Wnioskodawców z dnia 7 lutego 2007 r.).

Odpowiadając na zarzuty Wnioskodawców w powyższym zakresie, tj. dotyczącym czynności geologicznych lub górniczych związanych z korzystaniem z koncesji na eksploatację złóż wód leczniczych, pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna – w piśmie doręczonym organowi antymonopolowemu w dniu 24 października 2006 r. - nie podzielił ich zasadności. Pełnomocnik Uzdrowiska wyjaśnił, że ustawa prawo geologiczne i górnicze zakłada bowiem istnienie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, które zakresowo mogą pokrywać się z obszarem górniczym w ramach koncesji na wydobywanie wód leczniczych. Wykrycie i udokumentowanie złoża wraz z jego rozpoznaniem może stanowić podstawę do odpowiednich zmian, umożliwiających jego eksploatację na obszarze koncesji na wydobycie wód. A zatem koncesja Uzdrowiska Muszyna nie przeszkadza Wnioskodawcom w ich rozwoju inwestycyjnym, w tym nie ogranicza ich produkcji, zbytu, postępu technicznego oraz konkurencyjności wobec innych producentów wody leczniczej. W celu potwierdzenia powyższego Uzdrowisko Muszyna posłużyło się następującym przykładem. W 2002 r. „Galicjanka LTD” PPHU Sp. z o.o. użytkowała na obszarze górniczym „Muszyna II” jedno ujęcie, oznaczone jako – P-1, rok później dysponowała już 5 ujęciami wody, tj.: P-1, G-1, G-2a, G-3 i G-8. W roku 2006 „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. eksploatuje już 6 ujęć, nie wliczając możliwości próbnych pompowań z następnymi dwoma ujęciami, tj. G7 i G10.

Analizując kwestie ograniczania Wnioskodawców w wykonywaniu ich praw, jako użytkowników koncesji na eksploatację złóż wód leczniczych objętych obszarem górniczym „Muszyna II”, Uzdrowisko Muszyna we wspomnianym piśmie z dnia 24 października 2006 r. podkreśliło, że w tym zakresie może wyrażać tylko opinie. Koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż wód leczniczych udziela bowiem Minister Środowiska. Uzdrowisko zwróciło również uwagę, że „Galicjanka II Q” jest jedynym producentem wody leczniczej na terenie Muszyny, który wykonuje odwierty poszukiwawcze za wodą. Pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna poinformował, że jego mocodawca sporządził dodatek do planu ruchu uzdrowskiego zakładu górniczego w Muszynie, który obejmuje m.in. przeprowadzenie pompowania zespołowego odwiertów G-7, G-8 i G-10 w Jastrzębiu – należących do „Galicjanka II Q” - oraz wykonanie badań hydrogeologicznych i udokumentowanie ich zasobów eksploatacyjnych. Po jego zatwierdzeniu przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie będzie można rozpocząć przedmiotowe prace geologiczne.

Niezależnie od powyższego pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna podkreślił również - w piśmie doręczonym organowi antymonopolowemu w dniu 24 października 2006 r. - że w szeregu dotychczasowych wyjaśnień Wnioskodawców nie podaje się żadnych przykładów na hamowanie rozwoju Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „Mineral Complex” Sp. z o.o. W tym samym piśmie pełnomocnik Uzdrowiska wyjaśnił także, że dwóch Wnioskodawców, tj. „Galicjanka LTD” PPHU Sp. z o.o. oraz „Galicjanka II LTD” Sp. z o.o. od dłuższego już czasu, a na pewno od złożenia wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego w niniejszej sprawie nie prowadzi w ogóle działalności gospodarczej związanej z wydobywaniem wody leczniczej. Co więcej - zdaniem Uzdrowiska Muszyna – nie dysponują oni nawet możliwościami prowadzenia takiej działalności. Dla potwierdzenia swojego stanowiska w tym zakresie, pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna posłużył się, jako dowodem decyzją Ministra Środowiska nr DGhg-477-3-4/5882/06/TS z dnia 8 sierpnia 2006 r. Z decyzji tej istotnie wynika, że (cyt.): „*otwory ujmujące wody lecznicze wykonane przez Spółkę Galicjanka LTD PPHU były wykorzystywane jakiś czas przez tego przedsiębiorcę, a od 2004 roku przez odrębną Spółkę utworzoną przez Pana Ryszarda Pogońca Galicjanę II LTD, a następnie od grudnia 2005 przez kolejną Spółkę Galicjanka II Q, której pełnomocnikiem był również Pan Ryszard Pogoniec. (...)*”

Na Galicjanę II Q, w rezultacie została przeniesiona własność nieruchomości, otwory wiertnicze i prawo do informacji geologicznej wykonanej w wyniku wykonania badań geologicznych przez Galicjanę LTD PPH". Również z dalszej części decyzji Ministra Środowiska wynika, że dwóch pierwszych z wymienionych wyżej Wnioskodawców nie dysponuje prawami do ujęć oraz potrzebną na tę okoliczność dokumentacją, ażeby w ogóle mogli zostać dopuszczeni do wydobywania wody. Jedynym podmiotem, który legitymuje się odpowiednimi uprawnieniami i dokumentacją w tym zakresie jest „Galicjanka II Q”, na którą przeniesione zostały wzmiankowane w decyzji Ministra Środowiska składniki przedsiębiorstwa. I w tym przypadku – podobnie jak to miało miejsce w odniesieniu do PW „Mineral Complex” Sp. z o.o. – Uzdrowisko Muszyna powzięło wątpliwość, czy i w jaki sposób dwaj z wyżej wskazanych Wnioskodawców zostają ograniczeni przez wykonywanie praw z koncesji Uzdrowiska.

Z uwagi na powyższe wyjaśnienia i informacje, pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna – pismem bez daty, doręczonym organowi antymonopolowemu w dniu 8 października 2007 r. – wskazał na daleko posuniętą instrumentalizację postępowania antymonopolowego ze strony Wnioskodawców. Tym samym pismem pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna potrzywał swoje dotychczasowe wyjaśnienia złożone przed organem antymonopolowym, zawłaszcza dotyczące jego wywodów w materii podziału obszaru górniczego „Muszyna II”.

Z kolei Wnioskodawcy - w piśmie z dnia 25 września, a następnie 28 grudnia 2007 r. – w pełni podtrzymali wszelkie dotychczasowe zarzuty postawione Uzdrowisku Muszyna dotyczące stosowania przez niego praktyk ograniczających konkurencję.

W celu uzupełnienia powyższych danych o producentach wody, korzystających z koncesji na eksploatację złóż wód leczniczych objętych obszarem górniczym „Muszyna II”, organ antymonopolowy wezwał Uzdrowisko Muszyna do przedstawienia wykazu jej użytkowników. Uzdrowisko wskazało, że użytkownikami koncesji, z którymi zawarte zostały umowy o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych są następujący przedsiębiorcy: Spółdzielnia Pracy „Muszynianka”, PW „Mineral Complex” Sp. z o.o., „Sopel”, „Cechini”, „Inex”, „Polskie Zdroje” Sp. z o.o. oraz „Galicjanka II Q” Sp. z o.o.

Niezależnie od powyższego, organ antymonopolowy wezwał również strony postępowania do wskazania organów administracji publicznej posiadających specjalistyczną widzę w zakresie eksploatacji złóż wód leczniczy, które jednocześnie zajmowały się problematyką dysponowania i wykonywania praw wynikających z koncesji na eksploatację obszaru górniczego „Muszyna II”. Obie strony niniejszego postępowania antymonopolowego poinformowały, że do organów takich należą: Minister Środowiska oraz Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie. Ponadto Wnioskodawcy wskazali dodatkowo: wojewodów i starostów (odpowiednio działających przy nich geologów wojewódzkich i powiatowych) oraz Burmistrza Miasta i Gminy Muszyna.

Burmistrz Miasta i Gminy Muszyna – pismem z dnia 27 grudnia 2006 r. - uznał się za niewłaściwego w sprawie. Wyjaśnił jedynie, że jako gospodarz Gminy Muszyna uczestniczył w roli mediatora w sporze pomiędzy Wnioskodawcami a Uzdrowiskiem Muszyna.

Z kolei Starosta Nowosądecki – pismem z dnia 15 stycznia 2007 r. – opierając się na przepisach prawa geologicznego i górniczego dokonał podziału na organy administracji geologicznej i organy nadzoru górniczego. Poinformował również, że w wyniku wniosku Uzdrowiska Muszyna oraz na podstawie stanowiska Ministra

Środowiska (z dnia 30 marca 2006 r., sygn. akt: DGhg-477-2/2687/06/TS), ustalił podwyższoną opłatę eksploatacyjną dla „Galicjanka II Q” Sp. z o.o., o czym była szczegółowo mowa powyżej w niniejszej decyzji.

Główny Geolog Kraju, działający w strukturach Ministerstwa Środowiska, udzielając wyjaśnień pismem z dnia 30 stycznia 2007 r., poinformował, że niektóre działania Wnioskodawców oraz Uzdrowiska Muszyna były przedmiotem jego zainteresowania. I tak, „Galicjanka LTD” PPHU Sp. z o.o. oraz PW „Mineral Complex” Sp. z o.o. posiadały koncesję Ministra Środowiska na poszukiwanie i rozpoznawanie wód leczniczych w granicach obszaru górniczego” Muszyna II”. Na podstawie udzielonych koncesji „Mineral Complex” wykonała w sumie dziesięć otworów poszukiwawczo – rozpoznawczych, natomiast „Galicjanka LTD” sześć takich otworów. Wyniki wykonanych w ramach tych koncesji prac geologicznych przedstawione zostały w dokumentacjach hydrogeologicznych, zatwierdzonych lub przyjętych bez zastrzeżeń przez Ministra Środowiska. Główny Geolog Kraju dodał, że ww. spółki wykonały zatem uprawnienia wynikające z ich koncesji, a koncesje te wygasły. W przypadku konieczności wykonania dodatkowych badań niezbędne jest uzyskanie nowych koncesji Ministra Środowiska, w ramach których możliwe będzie np. przeprowadzenie pompowania zespołowego ujęć. Jeżeli chodzi natomiast o podział obszaru górniczego, to jest on możliwy na podstawie decyzji Ministra Środowiska zatwierdzającej taki podział, ale wyłącznie za zgodą obecnego posiadacza koncesji, przynajmniej do dnia 14 grudnia 2012 r., kiedy nastąpi jej wygaśnięcie. Do tej daty podmiotem wyłącznie uprawnionym do wydobywania kopaliny jest Uzdrowisko Muszyna. Ponadto taki podział - jego granice - musiałby być poprzedzony uzgodnieniami z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego oraz oparty na gruntownej wiedzy i dokumentacji dotyczącej budowy geologicznej, warunków występowania wód leczniczych, wielkości zasobów dyspozycyjnych takich wód i stref ich zasilania. Główny Geolog Kraju - na prośbę organu antymonopolowego - wyjaśnił również, że wody lecznicze ze złoża w Muszynie są zaliczane do wód typu kwasowęglowego i szczawów, cechujących się dużą zawartością niezwiązanego dwutlenku węgla. Złoże takie może zostać zagrożone w wyniku utlenienia się dwutlenku węgla do atmosfery. A zatem wykonywanie nowych odwiertów lub złe zabezpieczenie istniejących może spowodować zagrożenie złoża. W wyniku nadmiernej eksploatacji i naruszenie równowagi w złożu, skład chemiczny wód może bowiem ulec zamianie i może to spowodować utratę ich właściwości leczniczych.

Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie wyjaśnił z kolei – pismem z dnia 1 czerwca 2007 r. – że jako organ nadzoru górniczego, zgodnie z przepisami ustawy prawo geologiczne i górnicze, sprawuje nadzór i kontrolę nad ruchem zakładów górniczych, w szczególności w zakresie: gospodarki złożami kopaliny w procesie ich wydobywania oraz ochroną środowiska, w tym zapobiegania szkodom. Dyrektor OUG w Krakowie poinformował również, że w związku ze skargą „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. na utrudnienia w korzystaniu z odwiertów G – 7, G - 8 i G - 10 w Jastrzębiu, w dniach 23 lutego oraz 3 marca 2006 r. przeprowadził inspekcje w ramach nadzoru nad ruchem uzdrowskiego zakładu górniczego w Muszynie. W wyniku przeprowadzonych inspekcji stwierdzono, że nie przeprowadzono badań i obserwacji hydrogeologicznych w ww. odwiertach G – 7, G - 8 i G – 10 oraz szczegółowych analiz fizykochemicznych ujętych wód. Dyrektor OUG w Krakowie uznał jednocześnie, że owe dodatkowe badania i obserwacje mogą być realizowane w ramach ruchu uzdrowskiego zakładu górniczego. W zakresie nie wyrażania zgody na dokonywanie dodatkowych wierceń w poszukiwaniu wód leczniczych, Dyrektor OUG w Krakowie wyjaśnił, że Uzdrowisko Muszyna, posiadając koncesję na eksploatację obszaru górniczego „Muszyna II” może albo samodzielnie wydobywać tę kopalinę,

albo rozporządzać swoim prawem na rzecz innych podmiotów. Taki wniosek, zdaniem Dyrektora OUG w Krakowie, wynika z obowiązujących przepisów prawa geologicznego i górniczego. W odniesieniu do kwestii podziału obszaru górniczego „Muszyna II”, Dyrektor OUG w Krakowie poinformował, że organem właściwym w tym zakresie jest Minister Środowiska, który jako organ koncesyjny jest uprawniony do udzielenia, cofania, przenoszenia i stwierdzenia wygaśnięcia koncesji na wydobywanie wód leczniczych, a tym samym jest uprawniony do tworzenia, podziału i znoszenia obszarów górnich. Dyrektor OUG w Krakowie wyjaśnił również szczegółowo, że mineralizacja wód (czyli zawartość związków decydujących o właściwościach leczniczych) uzależniona jest od długości drogi krążenia w górotworze i czasu kontaktu wód ze skałami. Ochrona złóż wód leczniczych polega: z jednej strony na zabezpieczeniu złoża przed zanieczyszczeniem (chemicznym lub biologicznym), z drugiej jednak strony również na racjonalnej gospodarce, ograniczonej do wielkości wydobycia nie powodującej zmian właściwości leczniczych. Zdaniem Dyrektora OUG w Krakowie, na bazie prowadzonych badań oraz wieloletnich obserwacji opracowano dokumentacje hydrogeologiczne (zasobowe) oraz projekt zagospodarowania złoża, w których określono maksymalne wielkości wydobycia z poszczególnych ujęć, przy założeniu, że nie powinny powodować degradacji złoża. Wielkości te stały się obowiązujące dla Uzdrowiska Muszyna w wyniku zatwierdzenia (przyjęcia) ww. dokumentacji przez właściwy organ, w tym przypadku Ministra Środowiska.

Ponadto zarówno Główny Geolog Kraju, jak również Dyrektor OUG w Krakowie poinformowali, że nie posiadają żadnych kompetencji do uczestniczenia w zawieraniu, negocjowaniu lub kontroli umów cywilnoprawnych pomiędzy koncesjonariuszem - Uzdrowiskiem Muszyna a producentami wody leczniczej, ani tym bardziej wpływu lub uprawnień do ingerowania w wysokość wynagrodzenia, które wynika z tych umów.

W dniu 21 kwietnia 2008 r. Wnioskodawcy niniejszego postępowania antymonopolowego wystąpili z wnioskiem o jego zawieszenie. W uzasadnieniu wniosku o zawieszenie Wnioskodawcy doprecyzowali, iż wszystkie strony przedmiotowego postępowania antymonopolowego podejmują obecnie działania zmierzające do ugodowego załatwienia sporu objętego tym postępowaniem. W tym momencie - jak wyjaśnili Wnioskodawcy – m.in. podejmowane są już końcowe czynności związane z podziałem obszaru górniczego „Muszyna II”. Skoro obszar ten zostanie podzielony między różnych przedsiębiorców, prowadzących na nim działalność w zakresie wydobywania wód leczniczych, tym samym „Uzdrowisko Muszyna” utraci pozycję dominującej na wyżej zdefiniowanym lokalnym rynku dysponowania i wykonywania praw wynikających z koncesji na eksploatację wód leczniczych ze złóż objętych obszarem górnym „Muszyna II”. Wnioskodawcy wyjaśnili jednocześnie, iż do zawarcia ostatecznej ugody zachodzi jeszcze konieczność m.in. zabrania pełnej dokumentacji geologicznej oraz podjęcia odpowiednich decyzji organów spółki i organów administracji publicznej, dlatego zawieszenie niniejszego postępowania antymonopolowego jest uzasadnione do czasu zawarcia takiej ugody. Nawiązując do powyższego Wnioskodawcy zobowiązali się dodatkowo, że w przypadku zakończenia sporu, objętego przedmiotem postępowania antymonopolowego, na warunkach satysfakcjonujących wszystkie jego strony, wycofają wniosek o wszczęcie tego postępowania i zwrócą się do organu antymonopolowego o jego umorzenie w trybie art. 67 *ustawy o ochronie (...)*. Na tak postawione warunki zawieszenia postępowania antymonopolowego zgodziła się w dniu 8 maja 2008 r. druga jego strona, tj. Uzdrowisko Muszyna, oświadczając, że nie wyraża sprzeciwu na zawieszenie tego postępowania.

W tym stanie rzeczy, organ antymonopolowy postanowił zawiesić niniejsze postępowanie do chwili zawarcia ugody pomiędzy jego stronami.

W dniu 6 stycznia 2009 r., na wniosek Wnioskodawców niniejszego postępowania, organ antymonopolowy podjął zawieszony postępowanie antymonopolowe, wobec braku sprzeciwu w tym zakresie ze strony Uzdrowiska Muszyna. Wnioskodawcy wyjaśnili, że podstawą ich wniosku o podjęcie postępowania jest okoliczność, iż w dniu 30 czerwca 2008 r. zostało zwołane zwyczajne zgromadzenie wspólników Uzdrowiska Muszyna, które odrzuciło wniosek „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. o podział obszaru górniczego „Muszyna II”. Wnioskodawcy podejrzewają zatem, iż w chwili obecnej nie jest możliwe zawarcie jakiegokolwiek porozumienia, umożliwiającego zawarcie ugody administracyjnej kończącej przedmiotowe postępowanie antymonopolowe.

W nawiązaniu do powyższego pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna wyjaśnił, że uchwała zwyczajnego zgromadzenia wspólników Uzdrowiska Muszyna w przedmiocie podziału obszaru górniczego „Muszyna II” nie została podjęta z powodu braku uzgodnienia szeregu kwestii o charakterze organizacyjno – finansowo - rozliczeniowym. Pełnomocnik Uzdrowiska doprecyzował, że z uwagi na aktualne uwarunkowania prawno – ekonomiczne podział obszaru górniczego nie jest opłacalny dla jakiegokolwiek użytkownika koncesji, stąd też przebieg wzmiankowanego zgromadzenia był – w jego ocenie - korzystny dla wszystkich użytkowników koncesji, w tym również Wnioskodawców.

Z kolei Wnioskodawcy - pismem z dnia 7 listopada 2008 r. - podkreślili, iż dotychczasowe zachowania zarządu Uzdrowiska Muszyna wskazują na brak jakiegokolwiek woli ugodowego załatwienia przedmiotowej sprawy i jego całkowitą bierność. Zdaniem Wnioskodawców, pomimo, iż wielokrotnie zwracali się do Uzdrowiska Muszyna o przedstawienie oficjalnego stanowiska w zakresie podziału obszaru górniczego, w szczególności zaś warunków i zasad podziału oraz przewidywanego terminu jego dokonania – do chwili obecnej nie otrzymali żadnej odpowiedzi. Jak dodatkowo wyjaśnili Wnioskodawcy, podobnie rzecz się ma z opracowywaniem dokumentacji hydrogeologicznej, która pomimo wieloletnich zapewnień zarządu Uzdrowiska Muszyna o jej ukończeniu, dotąd nie została sporządzona.

Niezależnie od powyższego podkreślić należy, że pomimo składnia w trakcie niniejszego postępowania antymonopolowego przez obie jego strony kolejnych pism, informacji i wyjaśnień oraz wniosków dowodowych, nie przedstawiły one żadnych nowych dowodów, okoliczności lub faktów, które pozwoliłyby na jego wyjaśnienie lub uzupełnienie zebranego już dotąd materiału dowodowego. Dotyczy to zwłaszcza pism Wnioskodawców z dnia 19 stycznia i 13 lipca 2009 r. oraz pism pełnomocnika Uzdrowiska Muszyna, doręczonych w dniach 4 stycznia i 4 kwietnia 2008 r. oraz 2 kwietnia 2009 r. (wszystkie bez daty wytworzenia). Na uwagę zasługuje w tym miejscu ostatnie z tych pism, tj. wyjaśnienia Wnioskodawców z dnia 13 lipca 2009 r., w których podnoszą, że doszło do pokrzywdzenia kolejnego przedsiębiorcy zarzucanymi Uzdrowisku Muszyna praktykami ograniczającymi konkurencję. Wnioskodawcy wyjaśnili jednocześnie, że podmiotem poszkodowanym w ten sposób jest przedsiębiorca działający pod firmą „Galicjanka Energia” Sp. z o.o. w Powroźniku. Wnioskodawcy nie doprecyzowali jednak jakie przepisy *ustawy o ochronie (...)* zostały naruszone w przypadku tego podmiotu lub, na czym takie naruszenie miałoby polegać, nie przedstawili również żadnych dowodów lub informacji wskazujących na źródła lub sposób ich zebrania.

W dniu 6 października 2009 r. Wnioskodawcy oraz Uzdrowisko Muszyna zapoznali się z materiałem dowodowym zgromadzonym a aktach niniejszego postępowania oraz złożyli wnioski o przyznanie zwrotu kosztów poniesionych w trakcie postępowania. O kosztach niniejszego postępowania organ antymonopolowy rozstrzygnął odrębnym postanowieniem, kierując się treścią przepisu art. 75 *ustawy o ochronie (...)*.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Na wstępie uzasadnienia prawnego niniejszej decyzji należy zwrócić uwagę, iż w dniu 21 kwietnia 2007 r. weszła w życie *ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.). Stosownie do treści art. 131 ust.1 tej ustawy – do postępowań wszczętych na podstawie dotychczas obowiązującej *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080, z późn. zm.) i niezakończonych do dnia wejścia w życie *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r.*, stosuje się przepisy dotychczasowe. Biorąc zatem pod uwagę fakt, iż postępowanie antymonopolowe w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte w dniu 6 marca 2006 r., a więc na podstawie przepisów *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r.* i nie zostało zakończone do dnia 21 kwietnia 2007 r. – w niniejszej sprawie zastosowane zostały przepisy ustawy dotychczasowej. W tym stanie rzeczy, w dalszej części decyzji - jeżeli nie zostało to określone inaczej - przez *ustawę o ochronie (...)* należy rozumieć *ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów*.

W wyniku analizy zgromadzonego materiału dowodowego, organ antymonopolowy uznał, iż pomimo wszczęcia postępowania antymonopolowego w niniejszej sprawie, nie istnieją podstawy do tego, aby sprawę tę rozstrzygnąć w oparciu o przepisy *ustawy o ochronie (...)*.

Zdaniem organu antymonopolowego przeszkodą na drodze do takiego rozstrzygnięcia jest przepis zawarty w art. 1 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)*, w świetle którego „*ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów*”. Podstawą do zastosowania jej przepisów jest zatem uprzednie stwierdzenie, że w rozpatrywanym stanie faktycznym doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego.

W swoich licznych wyrokach Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreślał, iż warunkiem koniecznym do zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest to, aby działania przedsiębiorców - którym zarzucono jej naruszenie - stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy. Takie stanowisko zajął Sąd np. w wyroku z dnia 27 czerwca 2001 r. (sygn. akt: XVII Ama 92/00), stwierdzając, że interes publiczny „*w każdej sprawie winien być ustalony i konkretyzowany co do swych wymagań. Organ administracji publicznej – Prezes Urzędu - winien być w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej – art. 7 k.p.a. Publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu, a nie jednostki, czy też określonej grupy*”.

Stanowisko to znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 maja 2001 r. (sygn. akt: I CKN 1217/98) stwierdził, że *„ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji”*.

Szczegółowe ustalenia przedmiotowego postępowania antymonopolowego nie pozwalają przyjąć, że w niniejszej sprawie mogło dojść do naruszenia interesu publicznoprawnego. Przedmiotem sporu są wyłącznie interesy indywidualne poszczególnych Wnioskodawców. W istocie bowiem zauważyć należy, że jedynymi podmiotami, jakie czują się pokrzywdzone działaniami Uzdrowiska Muszyna są przedsiębiorcy, których firmy zawierają oznaczenie „Galicjanka”, tj.: „Galicjanka LTD” Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe Sp. z o.o. w Powroźniku, „Galicjanka II LTD” Sp. z o.o. w Powroźniku oraz „Galicjanka II Q” Sp. z o.o. w Powroźniku oraz być może „Galicjanka Energia” Sp. z o.o. w Powroźniku, która pojawiła się dopiero w ostatnich wyjaśnieniach Wnioskodawców z dnia 13 lipca 2009 r. i brak jest jakichkolwiek danych co do działań podejmowanych wobec niej przez Uzdrowisko Muszyna.

Faktem jest, że wszyscy wyżej wymienieni przedsiębiorcy posiadają tę samą siedzibę prowadzonej przez siebie działalności. Ponadto są one ściśle ze sobą powiązane faktycznie i prawnie oraz zarządzane są przez te same osoby, co potwierdzone zostało przez organ antymonopolowy w wyniku analizy dostarczonych przez nich aktualnych odpisów z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Ponadto, w trakcie postępowania antymonopolowego pełnomocnik Uzdrowiska Muszyna kilkakrotnie zwracał uwagę, w sposób istotny z punktu widzenia zebranego materiału dowodowego, że pomiędzy ww. spółkami, w których firmie występuje nazwa „Galicjanka”, dochodzi do transferu składników przedsiębiorstwa. Dotyczy to w szczególności składników przedsiębiorstwa istotnych z w związku z ubieganiem się o wydobywanie wód leczniczych, co zresztą potwierdzone zostało również w decyzji Ministra Środowiska nr DGhg-477-3-4/5882/06/TS z dnia 8 sierpnia 2006 r. Z decyzji tej jednoznacznie wynika, że (cyt.): *„otwory ujmujące wody lecznicze wykonane przez Spółkę Galicjanka LTD PPHU były wykorzystywane jakiś czas przez tego przedsiębiorcę, a od 2004 roku przez odrębną Spółkę utworzoną przez Pana Ryszarda Potońca Galicjanę II LTD, a następnie od grudnia 2005 przez kolejną Spółkę Galicjanka II Q, której pełnomocnikiem był również Pan Ryszard Pogoniec. (...) Na Galicjanę II Q, w rezultacie została przeniesiona własność nieruchomości, otwory wiertnicze i prawo do informacji geologicznej wykonanej w wyniku wykonania badań geologicznych przez Galicjanę LTD PPH”*. Również z dalszej części decyzji Ministra Środowiska wynika, że dwóch pierwszych z wymienionych wyżej Wnioskodawców nie dysponuje prawami do ujęć oraz potrzebną na tę okoliczność dokumentacją, ażeby w ogóle mogli zostać dopuszczeni do wydobywania wody. Jedynym podmiotem, który legitymuje się odpowiednimi uprawnieniami i dokumentacją w tym zakresie jest „Galicjanka II Q”, na którą przeniesione zostały wzmiankowane w decyzji Ministra Środowiska składniki przedsiębiorstwa.

Niezależnie od powyższego podkreślić również należy, że w szeregu wyjaśnień Wnioskodawców złożonych w trakcie niniejszego postępowania antymonopolowego, wnioskodawcy nie są w stanie wskazać żadnych przykładów na hamowanie rozwoju konkurencyjności Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „Mineral Complex” Sp. z o.o. Z kolei dwóch Wnioskodawców, tj. „Galicjanka LTD” PPHU Sp. z o.o. oraz „Galicjanka II LTD” Sp. z o.o. od dłuższego już czasu, a na pewno od złożenia wniosku o wszczęcie

postępowania antymonopolowego w niniejszej sprawie nie prowadzi w ogóle działalności gospodarczej związanej z wydobywaniem wody leczniczej. Co więcej nie dysponują oni nawet możliwościami prowadzenia takiej działalności, co z kolei potwierdza wyżej cytowane stanowisko wyrażone w decyzji Ministra Środowiska nr DGhg-477-3-4/5882/06/TS z dnia 8 sierpnia 2006 r. I w tym przypadku zatem – podobnie jak w odniesieniu do PW „Mineral Complex” Sp. z o.o. – istnieje uzasadniona wątpliwość, w jaki sposób dwaj z wyżej wskazanych Wnioskodawców zostają ograniczeni w możliwości konkurencyjności na rynku, poprzez wykonywanie praw z koncesji Uzdrowiska.

Nie można również pominąć, iż jak ustalono, jednym z głównych pomysłodawców założenia spółki Uzdrowisko Muszyna była właśnie „Galicjanka LTD” PPHU Sp. z o.o. w Powroźniku, która przejęła udziały w wysokości stanowiącej 30 % kapitału zakładowego Uzdrowiska Muszyna. „Galicjanka LTD” PPHU Sp. z o.o. w Powroźniku jest zatem największym pojedynczym (przy potraktowaniu każdego z nich z osobna) udziałowcem Uzdrowiska Muszyna. Istota niniejszej sprawy sprowadza się zatem do tego, że większość z pozostałych udziałowców - dysponujących w sumie 60 % kapitału zakładowego Uzdrowiska - posiada możliwość doprowadzenia do podjęcia przez Uzdrowisko Muszyna działań, które mogą być sprzeczne z interesami „Galicjanki LTD” i innych przedsiębiorców, których firmy zawierają oznaczenie „Galicjanka”.

W tym stanie rzeczy nie istnieją podstawy i przesłanki do tego, aby organ antymonopolowy, w drodze decyzji administracyjnej wydanej na podstawie *ustawy o ochronie (...)*, rozstrzygał spór pomiędzy stronami, które realizując pomysł „Galicjanki LTD” do porozumienia co do ostatecznego kształtu założonego pomysłu nie doszły. Taka decyzja byłaby sprzeczna z cytowanym wyżej przepisem art. 1 *ustawy o ochronie (...)*.

Dodatkowo, należy w tym miejscu posłużyć się argumentacją odnoszącą się do interesu publicznoprawnego, zawartą w wyroku Sądu Antymonopolowego (obecnie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) z dnia 3 sierpnia 1994 r. (sygn. akt: XVII Amr 15/94, Wokanda 1995/5 str. 58). W wyroku tym Sąd Antymonopolowy - dokonując oceny zbliżonego do analizowanego w niniejszej decyzji stanu faktycznego - podkreślił, iż *„Rynek jest pojęciem ekonomicznym i podlega modyfikacjom wraz z rozwojem gospodarczym społeczeństwa. Na potrzeby stosowania ustawy antymonopolowej, rynek w ujęciu przedmiotowym można scharakteryzować jako towary (usługi) jednego rodzaju, które poprzez szczególne właściwości, m.in. ze względu na przeznaczenie, użyteczność i cenę, odróżniają się od innych towarów (usług) w taki sposób, że nie istnieje możliwość dowolnej ich zamiany. Aby więc mówić o rynku grupa towarów i usług charakteryzująca się substytutowością powinna być dostatecznie wyodrębniona i zaspokajać potrzeby stosunkowo szerokiego kręgu nabywców. Okoliczności te mają istotne znaczenie w kontekście uruchamiania przepisów ustawy antymonopolowej jedynie w razie zagrożenia interesu publicznoprawnego (podkreślenie własne UOKiK), przy czym sprzeczne z wyżej wymienioną ustawą zachowania podmiotów gospodarczych oraz ich związków powinny być odczuwalne na rynku”*.

Dokonując oceny sporu toczącego się pomiędzy stronami postępowania sądowego Sąd Antymonopolowy stanął na stanowisku że dotyczy on *„sfery usług nazwanej jako zobowiązanie posiadacza bocznicy do jej udostępnienia współużytkownikowi dla wykonywania przewozu przesyłek wagonowych”*. Sąd uznał, że zasięg

takiej działalności gospodarczej jest z natury rzeczy ograniczony. Wspomniane usługi nie mają otwartego, ogólnie dostępnego charakteru. Jak dalej stwierdził Sąd **„o nawiązaniu współpracy decydują bowiem szczególne względy lokalizacyjne podmiotów gospodarczych wobec istniejącej infrastruktury kolejowej. Usługi te mają zatem okazjonalny charakter”** (podkreślenie własne UOKiK). Względy te przemawiają – zdaniem Sądu Antymonopolowego – za przyjęciem tezy, że **w takich warunkach „trudno też dopatrywać się, aby łącząca strony umowa zagrażała interesowi publicznoprawnemu. Może tutaj co najwyżej wchodzić w grę zagrożenie naruszenia praw podmiotowych współużytkownika bocznic. Ewentualne spory na tym tle mogą podlegać ochronie sądowej”** (podkreślenie własne UOKiK).

W ocenie organu antymonopolowego, tożsama sytuacja występuje w warunkach stanu faktycznego niniejszej sprawy, w szczególności uwzględniając, że:

- działalność Wnioskodawców polega na wydobywaniu (produkcji) wody leczniczej, butelkowaniu (rozlewaniu) tej wody, a następnie jej sprzedaży na rynku krajowym. Wnioskodawcy i inni przedsiębiorcy działający na terenie obszaru górniczego „Muszym II” prawo do wydobycia wody leczniczej nabywają odpłatnie od Uzdrowiska Muszyna, zawierając z nim umowy o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych oraz uiszczając m.in. opłaty za nadzór górniczy. Ostatecznie zatem produktem, którego niniejsza sprawa dotyczy nie jest woda, a świadczenie Uzdrowiska Muszyna polegające na umownym i odpłatnym udostępnianiu prawa do jej wydobycia.
- Uzdrowisko Muszyna posiada koncesję na eksploatację obszaru górniczego „Muszyna II”, jednak samo działalności gospodarczej związanej z eksploatacją złóż wód leczniczych – ich wydobywaniem, rozlewaniem i sprzedażą - nie prowadzi i nie jest konkurentem Wnioskodawców. Celem działania Uzdrowiska Muszyna, polegającego na odpłatnym udostępnianiu złoża i zawieraniu stosowanych umowy w tym zakresie, które - zdaniem Wnioskodawców – zawierają nadmiernie wygórowane opłaty za nadzór górniczy nad odwiertami oraz inne uciążliwe warunki przynoszące Uzdrowisku nieuzasadnione korzyści lub niejednolite w porównaniu z podobnymi umowami zawieranymi z konkurentami, nie jest zatem eliminacja Wnioskodawców z krajowego rynku produkcji i sprzedaży wód leczniczych.

W tej sytuacji ustalenia organu antymonopolowego potwierdziły, że w analizowanej sprawie mamy do czynienia ze szczególnym w skali kraju przypadkiem, kiedy to przedsiębiorca nie prowadzący działalności gospodarczej związanej z wydobyciem i sprzedażą wód leczniczych posiada koncesję na eksploatację złoża i uprawnienie do wydobycia wody odpłatnie udostępnia, na podstawie zawartej wcześniej umowy cywilnoprawnej.

W warunkach faktycznych niniejszej sprawy należy stwierdzić, że rynek zdefiniowany w postanowieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego, jako lokalny rynek dysponowania i wykonywania praw wynikających z koncesji na eksploatację wód leczniczych ze złóż objętych obszarem górniczym „Muszyna II”, nie ma otwartego, ogólnie dostępnego charakteru, a o konieczności nawiązania współpracy pomiędzy stronami postępowania zadecydowały szczególne względy lokalizacyjne Wnioskodawców wobec istniejącego złoża wód leczniczych (obszaru górniczego „Muszyna II”), do oddania którego w dyspozycję Uzdrowiska

Muszyna wydatnie przyczynili się sami Wnioskodawcy, w szczególności „Galicjanka LTD” PPHU Sp. z o.o. w Powroźniku, o czym była już mowa w treści niniejszej decyzji.

Produkt w postaci dysponowania i wykonywania praw wynikających z koncesji na eksploatację wód leczniczych został zatem wykreowany przez Wnioskodawców i ma wyłącznie okazjonalny, a nie ogólnie dostępny charakter.

Mając powyższe na uwadze, organ antymonopolowy stanął zatem na stanowisku - podobnie jak Sąd Antymonopolowy w cytowanym wyroku z dnia 3 sierpnia 1994 r. – że w niniejszej sprawie nie jest możliwe, aby łącząca strony umowa o korzystanie z wód leczniczych do celów produkcyjnych lub też pozostałe działania Uzdrowiska Muszyna ściśle związane z wykonywaniem przez niego praw wynikających z koncesji, zagrażały interesowi publicznoprawnemu. W ocenie organu antymonopolowego, w przedmiotowej sprawie może co najwyżej wchodzić w grę zagrożenie naruszenia praw podmiotowych poszczególnych przedsiębiorców, prowadzących działalność na obszarze Muszyny. Ewentualne spory na tym tle podlegają jednak wyłącznie ochronie sądowej.

Niezależnie od powyższej argumentacji odnoszącej się do braku interesu publicznoprawnego dodać należy, że do właściwości organu antymonopolowego nie należy ocena, czy posiadana przez Uzdrowisko Muszyna koncesja na eksploatację złóż wód leczniczych objętych obszarem górniczym „Muszyna II” jest wykonywana zgodnie z obowiązującym prawem oraz, czy w związku z okolicznościami, w jakich nastąpiło jej udzielenie zachodzi potrzeba dalszego podziału tego obszaru górniczego, a co za tym idzie przyznania dalszych koncesji. Nie znajduje również uzasadnienia, aby organ antymonopolowy kwestionował uprawnienia Uzdrowiska Muszyna do racjonalnego zarządzania złożami wody leczniczej, w ramach przyznanej decyzją właściwego organu administracji publicznej (w tym przypadku Ministra Środowiska) koncesji, zwłaszcza zaś z uwagi na fakt, że złoża te są z natury swej ograniczone i mogą zostać wyczerpane. Okoliczność ta potwierdzona została w wyniku analizy materiału dowodowego, zebranego w trakcie postępowania antymonopolowego od uprawnionych organów, tj. Głównego Geologa Kraju (pismo z dnia 30 stycznia 2007 r.) oraz Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie (pismo z dnia 1 czerwca 2007 r.). Podobnie nie jest zasadne, aby organ antymonopolowy kwestionował uprawnienia Uzdrowiska Muszyna do osiągania korzyści ekonomicznych z tytułu umownego i odpłatnego udostępniania prawa wydobycia przedsiębiorcom zajmującym się wydobywaniem, rozlewaniem i sprzedażą wody leczniczej, w tym pobierał od nich opłaty za nadzór górniczy lub inne opłaty związane z funkcjonowaniem zakładu górniczego i ponoszonymi kosztami jego utrzymania.

Reasumując stwierdzić należy, iż ustalenia postępowania antymonopolowego nie potwierdziły, aby działania Uzdrowiska Muszyna należały do zakresu spraw ocenianych na gruncie przepisów *ustawy o ochronie (...)* i ostatecznie prowadzą one do wniosku że sprawa nie ma charakteru antymonopolowego.

Stosownie do treści art. 80 w związku z art. 81 *ustawy o ochronie (...)*, w sprawach w niej nieuregulowanych do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się - z wyłączeniem kwestii dotyczących dowodów - przepisy *Kodeksu postępowania administracyjnego*.

Art. 105 § 1 *k.p.a.* stanowi, że „gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania”.

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym (tak: B. Adamiak i J. Borkowski w: Kodeks postępowania administracyjnego - Komentarz. C.H. BECK. Warszawa 1996, str. 462).

W niniejszej sprawie przesłanką umorzenia postępowania antymonopolowego, przemawiającą za jego bezprzedmiotowością, jest brak naruszenia działaniami Uzdrowiska Muszyna interesu publicznego, a zatem brak podstaw do analizy zachowań Uzdrowiska pod kątem naruszenia przepisów *ustawy o ochronie (...)*, w sposób wskazany przez Wnioskodawców we wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego.

Z ustaleń postępowania antymonopolowego wynika, iż przesłanka ta istniała jeszcze przed jego wszczęciem, jednak została ujawniona dopiero w toku postępowania, w wyniku poczynionych ustaleń.

Mając zatem na uwadze, że *ustawa o ochronie (...)* nie zawiera przepisów, które należałoby zastosować w powyższych okolicznościach (w sprawie nie wystąpiły przesłanki, które nakazywałyby umorzenie postępowania w trybie art. 67 tej *ustawy*), orzeczono jak sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ww. *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 131 ust. 1 ww. *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz art. 479²⁸ § 2 *k.p.c.* – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Krakowie (31 - 011 Kraków, Pl. Szczepański 5).

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Krakowie
Leszek Piekarz

Otrzymują:

1. „GALICJANKA II Q” Sp. z o.o., Powroźnik 189 A, 33 - 370 Muszyna,
2. Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „Mineral Complex” Sp. z o.o., ul. Wiejskiej 52, 33 - 380 Krynica Zdrój,
3. Pan Paweł Mędoń Kancelaria Indywidualna, ul. Szwedzka 6, 33 - 300 Nowy Sącz - pełnomocnik „Uzdrowisko Muszyna” Sp. z o.o.,
4. RKR a/a.